

පොත් ප්‍රකාශනයේ වසර පනහක්

කොළඹ මරදානේ දුඛාචාරය ජයකොඩි සහ සමානම ප්‍රකාශන ක්ෂේත්‍රයට පිවිසී පසුගිය අගෝස්තු 29 වන දිනට වසර පනහක් සම්පූර්ණ විය. එදා මෙදා තුර දුඛාචාරය ජයකොඩි සහ සමානම ප්‍රකාශනයට පත්කර ඇති පොත් සංඛ්‍යාවක්වත් තුන් දහසක් ඉක්මවයි. පාඨක සහභාද්‍ර ජනතාව ආනන්දයෙන් ප්‍රදාන කරා ගෙනයෑම උදෙසා වූ මේ සඳ කාර්යයේ හියමුවා වන දුඛාචාරය ජයකොඩි මහතා සමඟ වන මේ පිළිසැදුර කතා බහ ඒ හිමිත්තෙනි.

දුඛාචාරය ජයකොඩි ප්‍රකාශන සමානම පොත් ප්‍රකාශනයට පිවිසී පසුගිය අගෝස්තු 29වෙනිදාට වසර පනහක් සම්පූර්ණ වුණා. පොත් ප්‍රකාශනය කෙරෙහි ඔබගේ අවධානය යොමුවෙන්නට ඔලපාමේ මොනවගේ හේතුද?

මුලින්ම මට ආශාව තිබුණේ ලිපි ලියන්න. ලිපි ලියලා මගේ නමින් පළකරවන්න. ඒ කාලේ අපිට ලියන්න කියලා ළමා පත්කර තිබුණාත් නෑ. ලංකාදීප වගේ පත්කරවල ළමා පිටු පමණයි තිබුණේ. ඒවාට ලිපි දහසක් ලියලා යැව්වත් එකක්වත් පළවෙන්නේ නෑ. පස්සේ මම කල්පනා කලා ළමයින්ට ලියන්න පත්කරන්න ඕනේ කියලා. එකකොට මගේ වයස අවුරුදු දොළහයි. මම 'සිදුම්මා' කියලා පත්කරන්න කරන්න පටන් ගත්තා. ඒක මුද්‍රණය කලා. නමුත් ඒක දිනටම කරනෙක යන්න බැරවුණා. නමුත් ඊට අවුරුදු කීපයකට පස්සේ මම සාමාන්‍ය පෙළ විභාගයට පෙනී සිටියට පස්සේ 1961 වර්ෂයේ ආයතන මට උවමනා වුණා ළමයින් වෙනුවෙන් පත්කරන්න කරන්න. 'හෙළබීම' කියන නමින් මම ආයතන ළමා පත්කරන්න පටන් ගත්තා. ඒක විනෝද-යට වගේ කරපු වැඩක් වුණාට පත්කරම නුගාක්ම ජනප්‍රිය වුණා. කොට්ඨාස ජනප්‍රිය වුණාද කියනවා නම් පිටපත් 20 000ක් විකිණෙන තත්වයකට ඒ පත්කරේ ආවා. ඈ ඉන්න ජනප්‍රිය ලේඛකයන්ගෙන් ක්‍රමයෙන් දෙනෙක්ගේ පළවෙහි ලිපිය පළවුණේ 'හෙළබීම' පත්කරේ. හිරිටත් ගුණසේකර, ප්‍රේමතිර්ති ද ඇල්ලිය, ඒ.ඩී. කුමාර, ජයකොඩි සෙනෙවිරත්න, ජයසේන ජයකොඩි වගේ ලේඛකයන්ගේ ලිපි පිහි පළවුණා. මගේ මිතුරෙක් තමයි හිමිල් ආර්යචාරය පෙරේරා. එතුමා ඒ කාලේ පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලේ අවසන් වසරේ ඉගෙන ගත්තවා. මම යෝජනා කලා එතුමාගේ ලේඛන එකතු කරලා පොතක් ගනමු කියලා. එතුමා ඒකට එකඟවෙලා 'සාහිත්‍ය සංග්‍රහය' කියන පොත 1962 අගෝස්තු 29වෙනිදා අපි හිකුත් කලා 'හෙළබීම ප්‍රකාශකයෝ' කියන නමින්.

ඊට පස්සේ පොත් කීපයක්ම කලා. හිමිල් සේදුරගේ 'කටු අත පිපි මල්', ප්‍රේමදාස ගමගේගේ 'පළඟටියෝ', ධර්මසිරිති බාලසුරිය මහත්තයාගේ රතු කළු, ආර්යසේන එදිරිවරගේ 'අනාප්තිකර ආශාවන්' කියලා කෙටි කතා පොතක් ආදි වශයෙන් පොත් වියසක් විතර පළකලා. ඒවත් විකුණාගන්නා. ඒ කාලේ පොතක මිල රුපියල් එකයි පණහයි. දෙකයි.

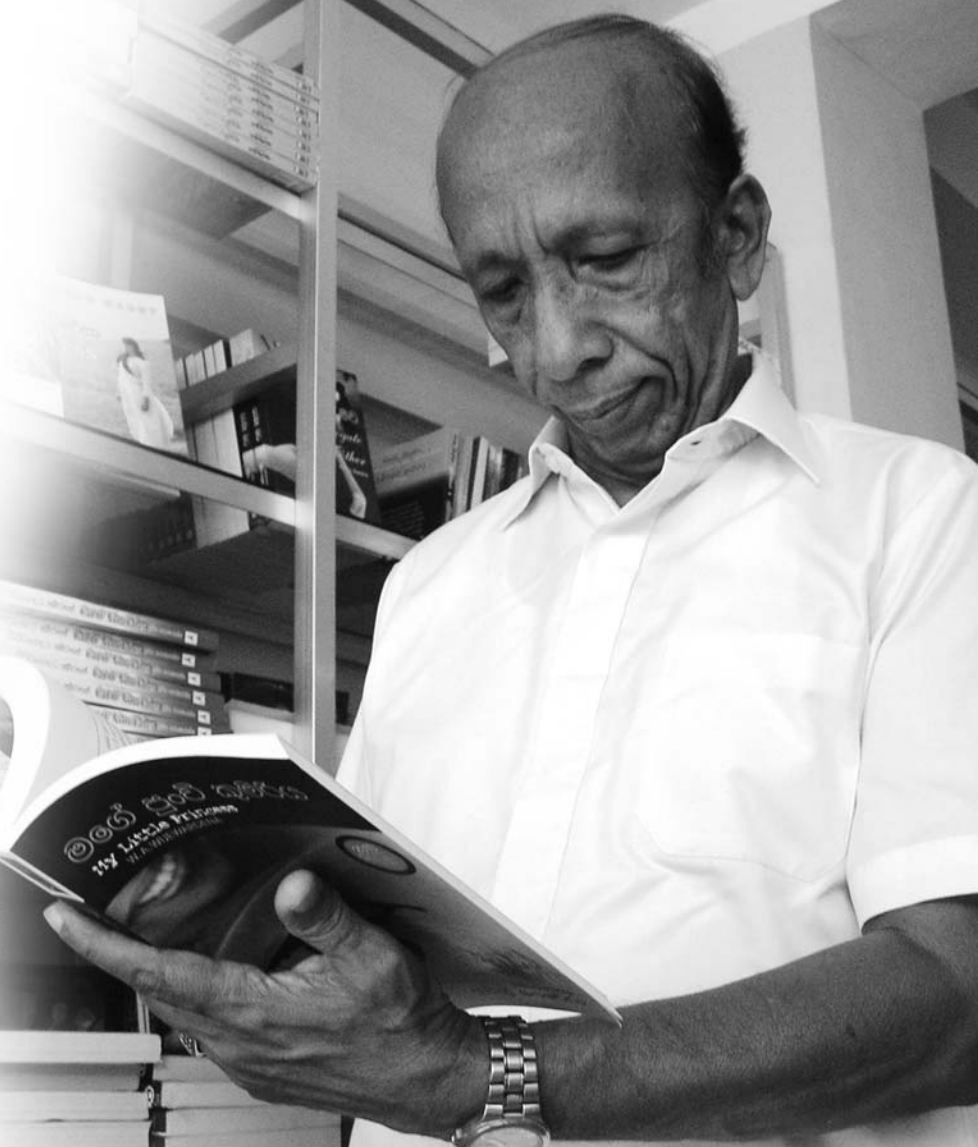
ඔබ ලේඛනය සහ ප්‍රකාශනයට පෙළඹුණේ පාසල් විදේදී වූ සිදුවීමක් හිසා කියලා ඔබ කිව්වා. මොකක්ද ඒ සිදුවීම?

මම ආනන්දයේ ඉගෙන ගන්නා කාලේ කමලා රාජපක්ෂ මැතිතුමිය තමයි අපිට සියලු උගන්වනු ලැබුවා. දවසක් එතුමිය පත්කියට කිව්වා වෙසක් කාලේ දැකපු සැරසිල්ලක් ගැන රචනාවක් ලියන්න කියලා. මම ලියපු රචනාව ඔලලා එතුමිය මාව ගැම පත්කියක් ගෑනම එක්ක හිටිත් ඒක කියවන්න සැලැස්සුවා. පස්සේ අපේ ඉස්කෝලේ ගෙන 'සියලු දරුවා' සහරුවෙන් ඒක පළකලා. ඒක තමයි මගේ නමින් මුලින්ම පළවුණ ලිපිය. මේ විදිනට මගේ රචනාව ක්‍රමයෙන් අගය කලා. ඒකෙන් ලැබුණ උත්තේජනය හිසා එදා ඉදලා දිනින් දිනටම ලිව්වා. එතෙම තමයි මේ ගමන පටන්ගත්තේ.

ඔබ මුලින්ම පොත් ප්‍රකාශනය කරන්නේ 'හෙළබීම ප්‍රකාශන' නමින්. පසුව අයි මේක වෙනස් කරලා තමගේම නමම උගන්වන හිතුණේ?

මුලින්ම මම 'හෙළබීම' පත්කරුවෙත් ගැනුවෙ. ඒ හිසා ඒ නමින්ම තමයි ප්‍රකාශනය පටන්ගත්තේ. ඒ වුණාට මම ඉති. මගේ තමට හොඟම කමටිනේ. මට පස්සේ හිතුනා මගේ නමින්ම තිබුණානම් හොඳයි කියලා. ඒ කාලේ තිබුණා එමයි. ගුණසේන කියලා සමානමක්. ඉති. මට හිතුණා දුඛාචාරය ජයකොඩි සහ සමානම කියලා දැමීමනම් හොඳයි කියලා. ඒක ජනප්‍රියත් වුණා. සාර්ථකත් වුණා.

ඔබ ආගන්දි චිත්‍රපටයේ නටබුන් ලේඛනේ ඉගෙන ගත්දී 'අත්ගුන රහස්පරික්ෂකයා' නමින් පොතක් ලියා පළකරනවා. ඔබේ කාර්යක්ෂමයන් 'හෙළ බීම'

හොඳ පොතක් නම් දුඛාචාරය ජයකොඩි

නමින් ළමා පත්කරන්න ප්‍රකාශනයට පත්වෙන්නේ ඔබගේ ළමා අවදියේදීමයි. බාල කාලයේ සිටම ඔබ ලේඛකයකු ලෙසින් උත්සාහයක් වූ ඔබ මේවායින් පේව්වා. පසුකාලයේ ඔබ ව්‍යාපාරිකයකුවීම හිසා මේ ලේඛකයාට, කතුවරයාට හා නැතිව තිබූ දුර ගමනක් ගාගන්නට නොහැකි වුණා දෝ කියලා මට හිතෙනවා ඔබට ඒ ගැන මොකද හිතෙන්නේ ?

සංචාරය හා ජාතරාජ ශ්‍රීලාල් සෙනෙවිරත්න

ගරුක නැහැ. නමුත් මම හිතුවා පොත් ප්‍රකාශනයකු ලෙස මට කරන්න ලැබුණා සේවය ඉතා විශාලයි කියලා. විශාල ලේඛක සංඛ්‍යාවකගේ

පොත් කලා. මට පොතක් කරගන්න බැරවුණේ මාර්ටින් වික්‍රමසිංහයි. කේ. ජයතිලකගෙයි විතරයි. අනෙක් නැම ලේඛකයෙක්ගෙම පොත් මම කරලා තියනවා. ඒක මම ලැබු පාඨකයෙක්. මට විශාල ශක්තියක්. විශාල සතුටක්.

මම කොයිම වෙලාවකටම මුදල් ඉපයීමේ පරමාර්ථයෙන්ම පොත් පළකලේ නෑ. මට ඕනේකම තිබුණේ ලේඛනයට පොතක් ගලලා දෙන්නයි. ඒ කාලේ හිතීමා සමත් ප්‍රකාශකයෝ කියලා ආයතනයක්. හරිම ලේඛකයින් පොත් ගෙනවා. ඒවා දැක්කම මට හිතුණා මමත් මේ විදිනටම කටුද හරි පොත් ගන්නම ඕනේ කියලා. ඒ කාලේ ඩිමත් ආනන්ද වගේ ලේඛකයන්ගේ අත්ගුන රහස්පරික්ෂක කතා තමයි මමත් කියව්වේ. ඒ ආනායයන් තමයි 'අත්ගුන රහස්පරික්ෂකයා' කියලා ළමා හටකතාවක් ලිව්වේ.

ලේඛකයෙක් විදිනට පොත් ලිව්වේ නැතිවුණාට මේ

රටේ යම් ප්‍රශ්නයක් ඇති වුණාම ඒකට ලිපි ලියන ගතියක් මගේ තියනවා. ඒවා පුවත්පත්වල පළවෙනවා. පාඨකයාගේ ක්‍රමයක් කියවන බව මට දැනගන්න ලැබිලා තියනවා. 'සියලුලේ ජාතික සටන්' කියලා මම පොතකුත් ලිව්වා. අපේ ජාතික විරෝධ මේ රට බේරගන්න සටන්කරපු හැටි ඒකේ තියනවා. ක්‍රමයෙන් පොත් කියවිලා අවුරුදු අටක් තියේස් කරනු නොහැක තමයි ඒ පොත පළ කලේ. මට හිතෙනවා සිය ගාතක් පොත් ලියනවට වැඩිය එක හොඳ පොතක් ලියන එක වඩා වටිනවා කියලා. ඒ හිසා මගේ පීචින කාලෙටම මේ පොත ප්‍රමාණවත් කියලා හිතෙනවා.

ප්‍රකාශනයකු ලෙස ඔබගේ මුල්ම පොත එවිදිකින් පස් 1962 අගෝස්තු 29වෙනිදා. හා හා පුරා කියලා පොතක් ප්‍රකාශනය කිරීමේදී මොහවලේ අත්දැකීම්වලටද මුහුණ දෙන්න සිදුවී වුණේ?

ඒ පොතේ මිල ඒකාලේ රුපියල් එකයි පනහයි. මට මතකයි පොත් දෙදහස්කට වගේ ගැනුවා. ඒ